

Derimod beklager jeg ikke at kunne tilraade det Ændringsforslag til § 26, som er stillet af det ærede Medlem Hr. Hedegaard. Jeg forstaar meget vel de Betragtninger, som ligger til Grund for dette Ændringsforslag, men jeg tror alligevel, det vil give Anledning til en meget brydsom Administration af Jagtloven, naar hver enkelt Lodsejer her i Landet skal indsende Andragende til Landbrugsministeriet, og Landbrugsministeriet skal tage Stilling til, hvorvidt denne enkelte Lodsejer kan anses for at være af den Slags, som i særlig Grad er plaget af Storvildt fra Skovene. Det bliver altid et Skøn, der ikke er helt let at foretage, og i hvert Fald maa jeg sige, at Landbrugsministeriet er ganske ude af Stand til at foretage dette Skøn; hvis denne Paragraf bliver vedtaget, vil Landbrugsministeriet fuldt ud støtte sig til Kommunalbestyrelsens Erklæring, og det vil altsaa sige, at Afgørelsen i Virkeligheden overlades til de enkelte Kommunalbestyrelser. Men hvis det sker, er vi inde paa noget, der vil medføre megen Vilkaarlighed, thi Kommunalbestyrelserne kan jo bedømme Skaderne meget forskelligt. Der er ingen Tvivl om, at Forslagets Vedtagelse vil føre til, at i visse Kommuner vil man anbefale, at et stort Antal Lodsejere faar denne Adkomst, men der kan være andre Kommuner, hvor Skaden i og for sig er lige saa stor, men hvor man ikke vil give denne Tilladelse. Dette er noget, der i og for sig ikke er tiltalende, thi Maalet maa jo være, at alle stilles ens, og jeg mener derfor ikke at kunne anbefale dette Ændringsforslag. Naar denne Time er lagt til om Aftenen og om Morgen, tror jeg, at de Lodsejere, som det ærede Medlem Hr. Pinholt omtalte, er blevet imødekommet i saa høj Grad, at de maa kunne føle sig tilfredsstillet. Det ærede Medlem Hr. Hedegaard udtalte, at det i høj Grad vilde gaa ud over Harebestanden, og jeg føler mig overbevist om, at han har Ret, i hvert Fald for visse Egnes Vedkommende, men dertil maa jeg saa føje, at Lovforslaget som Helhed indeholder Bestemmelser, som i høj Grad vil komme Harebestanden til gode, navnlig Indskrænkningen af Jægerens Antal og ogsaa den ganske vist ikke store Forkortelse af Jagttiden, der har fundet Sted for Harernes Vedkommende, hvortil kommer, at den Bemyndigelse, der er tillagt Landbrugsministeren til at forandre Fredningstider og Jagttider i enkelte Landsdele, vil kunne

tænkes at blive anvendt til Gunst for Harebestanden.

Maa jeg til Slutning angaaende Natjagten sige, at vi jo for Øjeblikket har fuldstændig fri Natjagt. Nu ønsker vi at forbyde Natjagt, men det kunde maaske være rimeligt at foretage denne Foranstaltning gradvis, saa at vi altsaa ikke gaar til det fuldstændige Forbud straks, men begynder med at lægge denne Time til om Aftenen og om Morgen; saa kan vi jo se, hvorledes det virker, og tage Spørgsmaalet op til Forhandling senere.

Rode: Jeg vil tillade mig at anbefale, at Lovforslagets § 26 affattes saaledes, som Udvalget har foreslaaet, men med den Tilføjelse, som er foreslaaet af det ærede Medlem Hr. Hedegaard og anbefalet af det ærede Medlem Hr. Pinholt. Naar den højtærede Landbrugsminister siger, at Landbrugsministeriet ikke kan administrere denne Bestemmelse, er det i og for sig rigtigt, hvis Landbrugsministeriet skulde træffe den egentlige Afgørelse, men saaledes som Forslaget er formet, gaar det jo ud paa, at det er Kommunalbestyrelsen, der kommer til at skønne, saa at Landbrugsministeriet i Virkeligheden kun kommer til at registrere de Tilfælde, som Kommunalbestyrelsen anbefaler, og det forekommer mig, at der af de ærede Medlemmer er paaapeget saadanne Tilfælde, hvor det er urimeligt ikke at give Adgang for den enkelte Lodsejer til at foretage den Natjagt, som er nødvendig, for at han kan bevare sin Afgrøde.

Hedegaard: Jeg er ganske enig med den højtærede Landbrugsminister i, at Lovforslaget indeholder mange Bestemmelser, der gaar ud paa at sikre Vildtbestanden, men der er ingen Tvivl om, at hvis Jagt paa Harer tillades i Timen efter Solens Nedgang og i Timen før dens Opgang, vil de øvrige Bestemmelser faa mindre Betydning, thi det er netop paa de Tidspunkter, de mange Harer skydes, i hvert Fald i mange Egne af Jylland. De Ændringsforslag, der er stillet af Udvalget, giver ingenlunde Sikkerhed for de Jordbrugere, der har Jord op til Skovene, fordi der er den Forskel paa Storvildtet og Harerne, at Harerne netop gaar ud ved Solens Nedgang og gaar ind ved dens Opgang, hvorimod Storvildtet kommer længere ud paa Natten; derfor er man ingenlunde dækket ved det Ændringsforslag, som Udvalget stiller. Jeg er ganske enig